

Manisa'nın Gizli Hayırseverlerinden

Merhum Terzi Adnan Turan

Manisalıların yakından tanıdığı merhum Adnan Turan, Aslanlı pasajında terzilik yapan bir esnaftı. Ama bildiğimiz esnaf ve terzilerden farklı yönü, son derece kitap okuyan, kitap düşkünü bir terzi idi. Dükkânındaki rafların bir bölümünde terzi malzemeleri, bir bölümünde de kitaplar olurdu. Dikiş makinesinin üzerinden kitap eksik olmazdı. Bir gözü iğnenin ucunda iken, diğer gözü de kitapta olurdu. Eli boş kalmazdı. İşi bittiğinde mutlaka eline kitabı alırdı.

Terzi Adnan dürüsttü, cesurdu, mantık ve algılama gücü çok yüksekti. Tahsili yoktu ama babası hafız Mehmet efendinin üzerinde tesiri çok büyüktü. Her konuşmasında mutlaka babasından duyduğu hikmetli sözlerden söz ederdi.

Çalışırken mesai sonunda dükkânına uğramadan evime gitmezdim. Onu uğramadan gidersem, kendisi beni arardı. Emekli olduktan sonra da bu alışkanlık devam etti. Her çarşıya çıktığımda ayaklarım farkında olmadan aslanlı pasajına yönelirdi. Dükkânına uğrar, okuduğu kitapların içeriğini benimle ve dostlarıyla paylaşmaktan büyük haz duyardı. Zaman zaman tartışmalarımız da eksik olmamasına rağmen aramızda dargınlık, küskünlük olmazdı. Son okuduğu “ **KIŞ HASADI** ” kitabını bana vererek okumamı tavsiye etmişti. Ben de büyük bir zevkle okuduğum kitabı geri iade etme imkânım olmadı, vefat etti. Allah rahmet eylesin. Ben de rahmetlinin emanetini kendisi gibi kitap dostu oğlu öğretmen Mehmet Turan'a teslim ettim.

Rahmetlinin çocuklarından Öğretmen Mehmet Turan ile öğrencimiz Ayşe Turan'ı yakinen tanıyorum. Ayşe de babası ve ağabeyi gibi kitap

kurdu bir öğrencimizdi. Her yıl okul kütüphanesinden en çok kitap okuyan öğrencimiz olarak müdürlüğümüzce ödüllendirilirdi

Bazı dost ortamlarında, çocuklarına bir türlü kitap okuma alışkanlığını kazandıramayan dostlarımın ve öğrenci velilerinin şikâyetlerine muhatap olduğumda rahmetliyi misal verirdim. Kusura bakmayalım ama çocuklar üzerinde sözden ziyade davranışlar etkili oluyor. Buyurun işte sözünü ettiğim rahmetli Terzi Adnan Turan ve çocukları. İçinde doktor olan çocuklarının hepsi de kariyer sahibi. Şunu unutmayalım ki biz okursak çocuklarımız da okur. 7 ile 10 yaşına kadar çocuklar ebeveynlerindir. Çocukların karakterinin % 70 yedi ile on yaşına kadar teşekkül ettiğini ben değil, pedegoklar söylüyor. Nitekim atalarımız da “ İnsan yedisinde ne ise yetmişinde de odur.” Sözünü boş yere söylememişlerdir.

Terzi Adnan Turan kardeşimin hiçbir Manisalının hatta ailesinin ve çocuklarının dahi bilmediği, sadece şahsımla, arkadaşım Öğretmen Kani İyitürk'ün bildiği güzel bir meziyetini burada açıklayarak merhumun hatırasını yad etmek istiyorum.

Merhumun bir gün dükkânında Kani beyle otururken rahmetli: “ Kadir bey, Kani bey sizi kardeşim gibi seviyorum. Ailemin dahi bilgi sahibi olmadığı niyetimi sizinle paylaşmak istiyorum. Ancak bir şartım var. Bunu ikinizden başka sağlığımda kimse bilmeyecek. Bu konuda size güveniyorum.” dediğinde biz de merakla “ Hayırdır Adnan Usta nedir niyetin?” dediğimizde “ Kadir hocam sizin yeteri kadar meşguliyetiniz var. Size ağırlık olmak istemiyorum. Ama Kani Beyin durumu size göre müsait. Niyetimin gerçekleşmesinde Kendisini daha uygun görüyorum” dedi. Biz yine merakla “ Nedir Adnan usta?” dediğimizde, “ Yol, yeme, içme, konaklama, hatta çok affedesiniz tuvalet paralarına kadar karşılamak üzere önümüzdeki Ramazan ayında başlamak üzere her yıl Ramazan ayında Manisa Merkez ve

merkez köylerinden hiç İstanbul'u görmemiş yaşlı teyzelerle, amcaları toplayıp önce Bursa Ulu Cami, ardından İstanbul'daki Selatin camilerinden Sultanahmet, Eyup Sultan, Süleymaniye, Fatih, Beyazıt, Ayasofya camileriyle Topkapı sarayını gezdirmek istiyorum. Bu konuda Kani Bey sizden yardım istiyorum. Arabanın yakıtı benden Manisa merkezle birlikte köylere giderek yaşlı teyzeleri ve amcaları tespit edip böyle bir geziyi organize edersen beni çok sevindirirsin. Görüyorsun benim dükkândan ayrılıp bu işi organize etmem mümkün değil. Kabul edersen beni çok sevindirirsin, yalnız tek şartım geziyi benim finansa ettiğim bilinmesin!”

Kani İyitürk de “ Adnan Usta! Hocalar: **‘iyiliğe vesile olan o iyiliği işlemiş gibidir’** diyorlar. Senin bu iyiliğinde benim de payım olması beni sevindirir. Memnuniyetle yardımcı olurum” dedi. Adnan usta: “ Bu günden itibaren tespitlerini yap. Kısmet olursa önümüzdeki Ramazan ayının on beşinde bu geziyi başlatalım. Sen bugünden itibaren hem gidecekleri, hem de iki otobüs dolu yolcuların seyahat organizasyonunu başlat. Ücret olarak kaç para tutarsa tutsun, işin maddi yönünü hiç düşünme, sadece bana rakam ver” dedi ve böylelikle Kani bey kardeşim de üzerine aldığı bu görevle Manisa ve köylerdeki yaşlıları tespit ederek, her yıl iki otobüs dolu yaşlıları İstanbul'a götürür, İstanbul'daki Sultanahmet, Fatih, Süleymaniye Camileriyle birlikte Eyup Sultan ve Topkapı sarayını gezdirirdi. Rahmetlinin ısrarı üzerine bu gezilerden birine ben de katıldım. Rahmetli de ailesiyle birlikte yolculardan biri gibi katılır, yaşlıların sevincini görmekten, dualarını duymaktan büyük haz duyardı. Rahmetli Kani Bey vasıtasıyla geziye katılan yaşlı teyzelere ve amcalara beş kuruş harcatmazdı.

Geziye katılanların sevincini arkadaşım Kani İyitürk'ten dinleyelim: “Geziye katılanlar inanılmaz mutluluk duyarlardı.’ İnsanlar yaşlandıkça çocuklaşıp’ derler. Ben bu gezide bu yaşlı teyze ve amcaların bir

çocuğun çok sevdiği oyuncağa kavuştuğunda duyduğu sevinç ne ise, geziye katılan yaşlı teyze ve amcaların yüzünde de çocuk sevincini yaşadıklarını bizzat rahmetli Adnan kardeşimle beraberce izledik. Gördesli yaşlı bir amca camileri gördükçe: “Sanki haçça gitmiş gibiyim. Camiler televizyonda gördüğümünden daha haşmetli daha güzelmiş.” Bir başkası: “ İstanbul sanki başka bir dünya gibi geldi bana. İlk defa görüyorum, doğrusu çok hayran kaldım şaşırdım.” Yaşlı bir teyze sahabe kabirlerini görünce kendini tutamadı gözlerinden yağmur gibi göz yaşları dökülürken “ **İyi ki buraları ölmeden görebildim.**” Süleymaniye camiini gördüklerinde hepsi de şaşırarak “ Bunu insanlar mı yapmış” diyenlerin yanında Eyup Sultanı ve Hırka-i Saadeti ziyaret esnasında heyecandan hepsi ağlamaklı oldular. Her girdikleri camilerde namaz kıldılar ve dua ettiler. Bu görüntüler, gezi esnasında kaybolan yaşlı teyzeleri ararken, otobüse binerken, inerken çektiğimiz sıkıntıların yorgunluğunu alıp götürüyordu.

Tabi bu arada enterasan diyaloglara da şahit olduk. Manisa Yuntdağı köylerinden yaşlı bir çift gezi için hazırlanıyor, fakat çiftin hanımı ayaklarından rahatsız olduğu için geziye gitmeyi gözü almıyor. Sadece eşi geliyor. Yaşlı teyzenin eşi otobüste ve İstanbul’da beraberce gezerken, Manisa merkezden katılanların bazılarının eşlerine “**aşkıım, hayatım**” diye hitap etmelerine özeniyor. seksen beşi aşkın dedemiz de bu itaplardan etkilenerek hanımına sevgisini ifade etmek için açtığı telefonda “ **Aşkıım seni çok seviyorum nasılsın?**” dediğinde, telefonun ucundaki eşi yaşlı teyze: “ **Sus utanmaz! İstanbul’a ayak basar basmaz ahlakın bozuldu.**” **Çabuk dön oradan !**” diyerek telefonu eşinin yüzüne kapatır.

Geziden döndükten sonra amcamız hanımına: “ Neden beni tersleyip telefonu yüzüme kapattın?” dediğinde eşi : “ **Sen bana bugüne kadar hiç böyle şeyler söyledin mi?** ” diye cevap verir.

Manisa ve köylerindeki yaşlıları ahir ömürlerinde Bursa İstanbul gezileriyle çocuklar gibi sevindiren Manisa'nın gizli hayırseveri merhum Terzi Adnan Turan Kardeşimizi de Rabbimiz cennetiyle sevindirsin. Âmin... www.kadirkeskin.net